

[Undervisningsministeren.]

saa sætte os imod det. Men det er en skæv Tanke, hvis det ærede Medlem tror, at det er Undervisningsministeriet, der i sig selv kan løse denne Opgave. Den maa i Virkeligheden løses af Kommunerne ved det, det ærede Medlem selv kalder det solidariske Fællesskab.

Horn: Jeg takker den højtærede Minister for det Svar, han har givet, og jeg forstaaer det paa den Maade — som jeg er indforstaaet med —, at Kommunerne derigenem har faaet den Anvisning, at de snarest bør finde ud af at faa dette Forhold klaret. Jeg tror, det vil styrke det Forhold, der her er Tale om. Det er et alvorligt Problem, og Kommunerne maa nu tage sig selv i Nakken og se at faa det klaret. Jeg forstaaer den højtærede Minister saaledes, at han fuldt ud er klar over Vanskelighederne.

Hermed sluttede Spørgsmaalet.

Formanden: Næste Spørgsmaal er stillet af det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen til Undervisningsministeren. Det lyder:

Under Henvisning til den Dom, der nylig er faldet vedrørende det Konsortium, der har forpagtet Farum Sø, forespørges, om Undervisningsministeren agter at følge de i Dommen antagne Retningslinier med Hensyn til Tuel Sø under Sorø Akademi, som henligger som en død Sø, hvor al Sejlads er forbudt?

Arnth Jensen: Tuel Sø ved Sorø ejes af Sorø Akademi, og Fiskeretten har været og er fremdeles bortforpagtet paa den Maade, at Fiskeriforpagteren ikke alene har Eneret til Fiskebestanden, hvad der jo er naturligt, men ogsaa har Eneret til Baadsejlads paa Søen. Dette synes at være urimeligt. Det er et af de skønneste Steder i Danmark, og det forekommer mig, at Adgangen dertil bør gøres fri.

Jeg har nu erfaret, at der paa Foranledning af Landbrugsministeriet er afsagt Dom angaaende Farum Sø, hvor et lignende Forhold var til Stede, og i denne Dom er det fastslaaet, at fri Baadsejlads paa denne Sø maa finde Sted i Fremtiden. Jeg tillader mig derfor at spørge den højtærede Undervisningsminister, om han vil være sindet at fremme Foranstaltninger, der fører til, at de samme frie Forhold kan blive gældende for Tuel Søes Vedkommende.

Undervisningsministeren (Hartwig Frisch): Jeg vil gerne svare det ærede Medlem, at

da Dommen vedrørende Farum Sø nylig er faldet og det ikke er helt klart endnu, om den vil blive appelleret, vil det være forstaaeligt, at jeg i min Besvarelse maa tage alt muligt Forbehold af den simple Grund, at det naturligvis først maa klares, hvordan selve den endelige Fortolkning af Loven paa dette Punkt bliver.

Jeg kan tilføje, at jeg har forhørt mig i Sorø Akademis Forvaltning, som jo har specielt med denne Sø at gøre, og jeg har derigennem bragt i Erfaring, at det forholder sig saadan, at der fra en af Lodsejerne ved Tuel Sø, Hr. Henry Jensen, har været indgivet Andragende om at faa Ret til at have Baad i Søen. Dette har været forhandlet, og derefter har man fra Akademiet, fra Godsledelsens Side svaret:

„Fiskeriet i Tuel Sø er bortforpagtet, og Forpagteren er for nylig indgaaet paa en Forhøjelse af Forpagtningsafgiften under Forudsætning af, at Vilkaarene for Fiskeriet i øvrigt ikke ændres. Gav man imidlertid Ansøgeren Ret til at holde Baad i Søen, maatte man ogsaa give andre Personer, hvis Jord gaar ned til Søen, samme Ret. Dette vil medføre Uro paa Søen og forringe Værdien af Fiskeriet.“

Under Henvisning hertil har man altsaa afslaaet dette Andragende. Det er naturligvis forstaaeligt, at Hr. Henry Jensen og andre Lodsejere, der har læst om Dommen vedrørende Farum Sø, fornyer deres Interesse for Spørgsmaalet, idet de — hvad jeg synes er meget rimeligt — drager den Konklusion af Dommen, at noget lignende maa gælde for Tuel Sø.

Heroverfor siger jeg altsaa, at bortset fra de Forbehold, jeg maa tage, er det min Opfattelse — og den vil jeg handle efter i Ministeriet —, at hvis det drejer sig om det generelle Spørgsmaal om Befolkningens Adgang til Søen, vil jeg være interesseret i at tage det samme Standpunkt, som man tog fra Landbrugsministeriets Side, da man rejste Sagen vedrørende Farum Sø. Jeg vil ikke lade mig afskrække af de forskellige mindre Betæneligheder, der kan være, selv om jeg naturligvis maa erkende, at det er givet, at den Kontrakt, der er sluttet med Fiskeren, endda saa nylig, at den er traadt i Kraft i 1948, maa overholdes, ligesom de kontraktlige Rettigheder selvfølgelig ikke maa krænkes. Men det viser sig jo ogsaa ved Dommen om Farum Sø, at man fra Domstolens Side har ment, at Ret til at besejle Søen ikke paa nogen Maade kan siges at gaa imod de kontrakt-